

H O T Ă R Ă R E
ÎN NUMELE LEGII

20 mai 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Alexandru Mardari

Andrei Hristiniuc

cu participarea reprezentantului reclamantului Cecoltan Serghei avocat Dmitri Topal și a reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat al RM Ion Todirean,

a examinat în ședință de judecată publică în sediul instanței cauza de contencios administrativ depusă de Cecoltan Serghei către Serviciul Fiscal de Stat al RM privind la obligarea la repunerea în termenul de contestare a deciziei și obligarea la examinarea în fond a contestației

C O N S T A T Ă :

Argumentele participanților la proces

1. La data de 03 decembrie 2025, Cecoltan Serghei, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Dmitri Topal, a înaintat o acțiune de contencios administrativ către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând: obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a repune termenul pentru contestarea Deciziei nr. ***** din ***** asupra cazului de încălcare a legislației și obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a examina în fond contestația împotriva deciziei menționate.
2. În motivarea acțiunii a invocat că inspectorii Direcției control operațional nr. 13 din cadrul Direcției generale control a Serviciului Fiscal de Stat au întocmit actul de control nr. ***** din *****, în rezultatul căruia s-a stabilit că reclamantul nu ar fi achitat impozitul pe venit pentru anul 2017, impozit

care ar fi provenit din înstrăinarea automobilului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, în baza contractului de vânzare-cumpărare din *****.

3. A menționat că, ulterior, contractul de vânzare-cumpărare a automobilului ***** a fost contestat în instanță de către cumpărător, *****, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din ***** acțiunea acestuia a fost admisă și contractul a fost declarat nul. Despre existența litigiului civil și lipsa unei hotărâri judecătorești definitive privind contractul, reclamantul, prin reprezentantul său Alexandr Cucerov, a informat Serviciul Fiscal de Stat prin cererea din *****, solicitând suspendarea examinării cazului de încălcare a legislației fiscale până la soluționarea definitivă a litigiului civil.
4. A relatat că, aflându-se în concediu în Republica Moldova, a recepționat citația din 03 august 2023 privind necesitatea de a se prezenta la ***** la sediul Serviciului Fiscal de Stat din mun. Comrat pentru examinarea cazului. Considerând că, în lipsa unei decizii definitive pe acțiunea lui *****, examinarea cazului va fi suspendată, după finalizarea concediului, la *****, împreună cu membrii familiei sale a plecat în *****, unde locuiește și activează permanent, în orașul *****, fapt confirmat prin înregistrarea la locul de reședință cu indicarea componenței familiei și prin contractul de muncă din *****. A precizat că la adresa sa de domiciliu din mun. *****, str. *****, nu locuiește nimeni.
5. A subliniat că Serviciul Fiscal de Stat dispunea de adresa sa electronică, *****, prin intermediul căreia autoritatea fiscală a și comunicat anterior cu acesta — fapt confirmat de însuși Serviciul Fiscal de Stat, care, prin scrisoarea nr. *****, a remis răspunsul la cererea de suspendare la respectiva adresă de e-mail. A indicat că, deși autoritatea cunoștea că reclamantul solicitase și utiliza comunicarea prin poșta electronică, Decizia nr. ***** din ***** i-a fost expediată exclusiv prin poștă, la adresa de domiciliu la care nu locuia nimeni.
6. A arătat că prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2023 și ale Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2024 au fost respinse apelul și recursul, fiind menținută hotărârea de declarare a nulității contractului, iar părțile au revenit la poziția inițială prin actul de predare-primire din 10 ianuarie 2025. A precizat că despre Decizia nr. ***** din ***** a aflat efectiv abia la *****, când a fost invitat la executorul judecătoresc Tatiana Dimitrova în legătură cu procedura de executare silită inițiată în baza Hotărârii nr. ***** din *****, iar reprezentantul său, avocatul D. Topal, a recepționat decizia contestată abia la *****.
7. A considerat că, prin neexaminarea cererii de suspendare din ***** și prin comunicarea deciziei la o adresă la care nu locuia, în condițiile în care

autoritatea dispunea de adresa sa electronică, a fost privat, din motive obiective și independente de voința sa, de posibilitatea de a contesta Decizia nr. ***** din ***** în termenul stabilit de lege, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 267 și art. 267¹ din Codul fiscal, precum și pe art. 17, art. 20, art. 39, art. 189, art. 195, art. 206 alin. (1) lit. c), art. 209, art. 211 și art. 224 din Codul administrativ, solicitând admiterea acțiunii.
9. Serviciul Fiscal de Stat și-a expus poziția prin referința depusă la materialele cauzei, prin care a solicitat declararea acțiunii ca inadmisibilă, iar în subsidiar respingerea acesteia ca neîntemeiată.
10. În motivarea poziției sale, autoritatea pârâtă a arătat că Decizia nr. ***** din ***** a fost expediată la 01 septembrie 2023 prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei” la adresa de domiciliu a reclamantului și, potrivit avizului de recepție, a fost recepționată la 13 septembrie 2023 de către mama reclamantului. A susținut că, în conformitate cu reglementările privind comunicarea actelor, în absența destinatarului persoană fizică documentele pot fi înmânate unui membru major al familiei, astfel încât comunicarea a fost legal efectuată la 13 septembrie 2023, termenul de contestare expirând la 13 octombrie 2023.
11. A invocat că, potrivit art. 207 alin. (2) lit. d) și f) din Codul administrativ, acțiunea se declară inadmisibilă atunci când a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 și când nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208, iar potrivit art. 267¹ alin. (2) din Codul fiscal, contestația depusă după expirarea termenului, fără ca persoana să fie repusă în termen, rămâne neexaminată. A apreciat că reclamantul nu a invocat și nu a dovedit existența unor motive obiective care l-au împiedicat să acționeze în termen, iar simpla pasivitate nu echivalează cu un motiv întemeiat de repunere în termen.
12. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Dmitri Topal, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, iar reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat Ion Todirean nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei conform poziției expuse în referință.

Aprecierea instanței de judecată

13. Audiind poziția participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă, prin coraportare la prevederile legale care guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este admisibilă și întemeiată, urmând a fi admisă, din următoarele considerente.

14. Conform art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu, stabilind felul și volumul cercetărilor, fără a fi legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
15. Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ, o astfel de acțiune putând fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.
16. În conformitate cu art. 219 din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanți și nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă nu este legată de textul cererilor formulate de participanți.
17. Conform art. 225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar limitându-se la a stabili dacă autoritatea și-a exercitat acest drept, dacă a luat în considerare toate faptele relevante, dacă a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și dacă l-a exercitat conform scopului acordat prin lege.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ

18. Revendicările reclamantului se circumscriu acțiunii în obligare, prevăzute la art. 206 alin. (1) lit. b) și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, fiind susceptibile de examinare de către instanțele de contencios administrativ. Reclamantul pretinde obligarea autorității publice la repunerea în termenul de contestare și la examinarea în fond a contestației depuse, cereri ce vizează refuzul autorității de a soluționa în fond o cerere a sa.
19. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.
20. Procedura prealabilă a fost respectată, or la data de 01 septembrie 2025 reclamantul, prin reprezentant, a depus la Serviciul Fiscal de Stat cererea înregistrată cu nr.*****, prin care a solicitat, între altele, repunerea în termenul de contestare a Deciziei nr. ***** din ***** și anularea acesteia, iar prin răspunsul nr. ***** din 30 septembrie 2025 autoritatea fiscală a lăsat contestația fără examinare, în temeiul art. 267¹ alin. (2) din Codul fiscal.

21. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) din Codul administrativ și a fost depusă de o persoană împuternicită.
22. În această ordine de idei, instanța constată că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate prevăzute la art. 207 din Codul administrativ, susținerile autorității pârâte privind inadmisibilitatea acțiunii urmând a fi înlăturate pentru considerentele expuse în continuare.

Raționamentele instanței de judecată asupra fondului cauzei

23. Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțe a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și presupune obligația instanței de a se expune asupra tuturor cerințelor acțiunii și argumentelor invocate de părți. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, hotărârile din 09 decembrie 1994; Van de Hurk c. Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994), motivarea trebuind să evidențieze că au fost examinate cu adevărat chestiunile esențiale prezentate instanței (Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997).
24. Obiectul prezentei cauze nu vizează fondul obligației fiscale stabilite prin Decizia nr. ***** din *****, ci exclusiv chestiunea dacă reclamantul a fost privat, din motive independente de voința sa, de posibilitatea de a contesta această decizie în termenul legal și, pe cale de consecință, dacă este îndreptățit la repunerea în termenul de contestare și la examinarea în fond a contestației sale.
25. Potrivit art. 267¹ alin. (1) din Codul fiscal, contestația împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă în decursul a 30 de zile de la data comunicării sau notificării privind decizia sau întreprinderea acțiunii contestate. Dacă persoana indicată la art. 267 alin. (1), din motive independente de voința ei, nu a putut respecta termenul legal de depunere a contestației, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen de Serviciul Fiscal de Stat.
26. În același sens, art. 65 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen, la cerere anexându-se probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază.

27. Instanța reține că momentul de la care începe să curgă termenul de contestare este, potrivit normelor citate, data comunicării sau notificării deciziei. Așadar, soluționarea cauzei depinde în mod determinant de aprecierea legalității și efectivității comunicării Deciziei nr. ***** din ***** către reclamant.
28. Din materialele cauzei rezultă, iar acest fapt nu este contestat de autoritatea pârâtă, că în cadrul aceleiași proceduri administrative Serviciul Fiscal de Stat a comunicat cu reclamantul prin poșta electronică, la adresa ***** , indicată de acesta. Astfel, răspunsul nr. ***** la cererea de suspendare a examinării cazului a fost remis de însăși autoritatea fiscală la respectiva adresă de e-mail (f.d. 61,64 dosar administrativ)
29. Prin urmare, la data emiterii deciziei contestate, autoritatea cunoștea atât adresa electronică a reclamantului, cât și împrejurarea că acesta optase pentru comunicarea prin acest mijloc și că efectiv comunicase cu el pe această cale (f.d. 64 dosar administrativ).
30. Cu toate acestea, Decizia nr. ***** din ***** a fost expediată reclamantului exclusiv prin intermediul Î.S. „Poșta Moldovei”, la adresa de domiciliu din mun. ***** , str. ***** , fiind preluată la 13 septembrie 2023 de către o terță persoană — mama reclamantului.
31. Instanța constată că reclamantul a probat, prin înscrierea la locul de reședință din or. ***** , Republica Federală ***** , cu indicarea componenței familiei, precum și prin copiile pașaportului că la data relevantă locuia și activa permanent în străinătate, iar la adresa de domiciliu din Republica Moldova nu locuia nimeni, împrejurare confirmată suplimentar prin mențiunile privind trecerea frontierei de stat, (f.d. 39-42), circumstanțe care au fost aduse la cunoștință și Serviciului Fiscal de Stat prin cererea de repunere în termen a contestației (f.d. 112-114).
32. Instanța reține că, deși comunicarea actelor prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție la adresa de domiciliu reprezintă, ca regulă, un mod legal de comunicare, în circumstanțele concrete ale cauzei acest mod de comunicare nu a fost apt să asigure luarea efectivă la cunoștință de către destinatar a deciziei contestate. Autoritatea publică nu poate ignora informația de care dispune ea însăși: din moment ce Serviciul Fiscal de Stat cunoștea că reclamantul comunica prin poșta electronică, indicase adresa sa de e-mail și o utilizase chiar în cadrul aceleiași proceduri, comunicarea celui mai important act al procedurii — decizia asupra cazului de încălcare a legislației — exclusiv la o adresă fizică la care destinatarul nu locuia, fără valorificarea adresei electronice cunoscute, nu poate fi considerată o comunicare efectivă, de natură să declanșeze curgerea termenului de contestare în privința reclamantului.

33. Atare conduită a autorității contravine principiilor care guvernează activitatea administrativă, în special obligației de a-și exercita dreptul discreționar conform scopului urmărit de lege (art. 225 din Codul administrativ), scopul comunicării unui act administrativ individual fiind acela de a asigura destinatarului posibilitatea reală de a lua cunoștință de conținutul acestuia și de a-și exercita dreptul la apărare, iar nu o simplă formalitate. A admite contrariul ar însemna ca exercitarea dreptului de contestare, garantat de lege, să fie lipsită de substanță tocmai în privința persoanei aflate, cu știința autorității, în imposibilitate obiectivă de a recepționa actul la adresa fizică.
34. Instanța mai reține că imposibilitatea obiectivă a reclamantului de a lua cunoștință în termen de decizia contestată nu îi este imputabilă. Faptul aflării sale permanente peste hotarele Republicii Moldova, cu domiciliul și locul de muncă în Republica Federală *****, dovedit prin înscrisurile menționate, l-a împiedicat să respecte termenul legal de contestare.
35. Reținând că comunicarea efectuată la 13 septembrie 2023, prin preluarea de către o terță persoană la o adresă la care reclamantul nu locuia, nu a fost aptă să declanșeze curgerea termenului în privința acestuia, instanța constată că reclamantul a luat efectiv cunoștință de Decizia nr. ***** din ***** abia la *****, data la care decizia contestată a fost recepționată de reprezentantul său, avocatul D. Topal. Raportat la acest moment, contestația depusă la Serviciul Fiscal de Stat la 01 septembrie 2025 a fost formulată în interiorul termenului de 30 de zile, respectiv în condiții care justificau, în orice caz, repunerea în termen.
36. Pe cale de consecință, concluzia Serviciului Fiscal de Stat din răspunsul nr. ***** din 30 septembrie 2025, potrivit căreia contestația ar fi tardivă și nu ar conține circumstanțe care să justifice omiterea termenului din motive întemeiate, este eronată și nu corespunde circumstanțelor reale ale cauzei. Reclamantul a invocat și a probat, atât în cadrul procedurii prealabile, cât și în fața instanței, împrejurări obiective — aflarea permanentă peste hotare și comunicarea deciziei la o adresă la care nu locuia, în condițiile în care autoritatea dispunea de adresa sa electronică — care îl îndreptăteau la repunerea în termenul de contestare.
37. Refuzul autorității de a repune reclamantul în termen și de a examina în fond contestația sa a avut drept consecință privarea acestuia de dreptul de a contesta efectiv un act administrativ individual defavorabil, prin care i s-au stabilit obligații pecuniare considerabile, ceea ce reprezintă o atingere a dreptului de acces la o procedură efectivă de soluționare a contestației, componentă a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

38. Instanța subliniază că prezenta hotărâre nu prejudică în niciun mod temeinicia obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia nr. ***** din *****, aceste chestiuni urmând a fi examinate în fond de către Serviciul Fiscal de Stat în cadrul soluționării contestației. Instanța se limitează la a constata că reclamantul este îndreptățit la repunerea în termenul de contestare și la examinarea în fond a contestației sale.
39. Reieșind din cele expuse, instanța conchide că acțiunea de contencios administrativ formulată de Cecoltan Serghei este întemeiată și urmează a fi admisă, cu obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a repune reclamantul în termenul de contestare a Deciziei nr. ***** din ***** și de a examina în fond contestația depusă.
40. În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. b) și art. 225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Acțiunea de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Cecoltan Serghei către Serviciul Fiscal de Stat al RM privind la obligarea la repunerea în termenul de contestare a deciziei și obligarea la examinarea în fond a contestației se admite.

Se obligă Serviciul Fiscal de Stat al RM de a repune în termenul de contestare Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** din ***** asupra cazului de încălcare a legislației comisă de Cecoltan Serghei cu obligarea la examinarea în fond a contestației depuse de Cecoltan Serghei la 01 septembrie 2025.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Alexandru Mardari